

Nr 71.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning; given Stockholms slott den 3 februari 1933.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Förslag

till

L a g

**angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om
anstånd i särskilt fall med gälds betalning.**

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller till och med den 28 februari 1933, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 28 februari 1934.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 20 januari 1933.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG,
EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen
för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds
betalning äger Kungl. Maj:t, där det med hänsyn till svår penningkris prövas
oundgängligen nödigt för tillgodoseende av allmänt väl, efter hörande av full-
mäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret medgiva gäldenär det anstånd
med gälds betalning, som av omständigheterna påkallas. Medgivandet skall
avse viss tid, högst tre månader, men då synnerliga skäl därtill äro kan för-
längning beviljas med högst tre månader varje gång. Medgives anstånd, äger
Kungl. Maj:t tillika besluta anstånd med betalning av offentliga avgifter, vilka
icke kunna för gäld anses.

Lagen har kommit i tillämpning allenast beträffande en gäldenär, nämligen
Svenska Tändsticks Aktiebolaget. Genom förordning den 1 juni 1932 (nr 158)
medgavs bolaget anstånd intill utgången av augusti månad samma år med
betalning av gäld, som redan var förfallen eller under anståndstiden förföll till
betalning, och anståndet förlängdes genom förordning den 30 augusti 1932 (nr
394) att gälla tiden intill utgången av påföljande november månad.

I en till Kungl. Maj:t under sistnämnda månad ingiven framställning om
förlängning i viss begränsad omfattning av betalningsanståndet anförde bola-
get i huvudsak följande:

Den utredning rörande bolagets affärsställning och möjligheterna för bola-
gets rekonstruktion, som under lång tid pågått och vilken betalningsanståndet
avsett att underlätta, hade i så måtto ännu ej kunnat avslutas, som oklarhet
fortfarande föreläge beträffande omfattningen av den skyldighet att utgiva
stämpelavgift i avseende å av bolaget förvärvade utländska obligationer och
aktier, vilken kunde åvila bolaget. Efter det utredningen jämväl i denna del
slutförts, hade bolaget för avsikt att inkomma med framställning om viss pre-
cisering av och lättnad i sagda stämpelskyldighet. I avbidan härå vore det

emellertid nödvändigt för bolaget att såsom ett led i den förestående rekonstruktionen erhålla förlängt anstånd med betalning av sådan gäld, varom man vore fråga. På grund därav hemställdes, att bolaget för en tid av tre månader, räknat från utgången av den tid, för vilken bolaget medgivits allmänt betalningsanstånd, måtte få åtnjuta anstånd med fullgörandet av varje stämpelskyldighet, som kunde för närvarande föreligga eller under anståndstiden komma att inträda *dels* på grund av bestämmelserna i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, *dels ock* på grund av de i II kap. förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften meddelade bestämmelserna angående stämpelbeläggning av vissa i bolagets skrivelse angivna enskilda handlingar.

Sedan över bolagets hemställan yttranden avgivits av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret, fann Kungl. Maj:t genom beslut den 24 november 1932 med stöd av förenämnda lag gott medgiva bolaget anstånd tillsvidare för tiden från den 30 i samma månad intill utgången av nästkommande februari månad med utgörande av stämpelavgift, som skall utgå enligt bestämmelserna i förordningen angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper eller enligt de i allmänna stämpelförordningen meddelade bestämmelserna om stämpel till vissa i beslutet närmare angivna enskilda handlingar (utländska aktier och andra utländska värdehandlingar). Genom beslut samma den 24 november har Kungl. Maj:t förordnat särskild tillsyningsman för tillgodoseende av statsverkets rätt till stämpelavgift, med vars utgörande anstånd medgivits.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till de såväl i vårt land som annorstädes rådande osäkra ekonomiska förhållandena torde en förlängning av giltighetstiden för lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller allenast till utgången av instundande februari månad, framstå såsom en befogad säkerhetsåtgärd. Förlängningen torde lämpligen kunna ske för en tid av ett år räknat från den nuvarande giltighetstidens utgång. Ett särskilt skäl för förlängningen finnes ock. Såsom ett moment i den för Svenska Tändsticks Aktiebolaget uppgjorda rekonstruktionsplanen ingår, att den bolaget åliggande ej fullgjorda stämpelskyldigheten skall bli preciserad till visst belopp. Det med stöd av den ifrågavarande moratorielagen bolaget medgivna anståndet med utgörande av vissa stämpelavgifter avser att bereda bolaget rådrum till den för en sådan precisering erforderliga utredningen angående den ej fullgjorda stämpelskyldigheten. Då den som inträdde i bolagets styrelse löpte fara att ådraga sig personligt betalningsansvar för ogulden stämpelskuld så länge anstånd med dess gäldande ej beviljats, utgjorde anståndet jämväl en förutsättning för att bolaget vid den i slutet på föregående år hållna bolagsstämman skulle kunna erhålla ny styrelse i stället för den avgående. Utredningen i vad mån bolagets stämpelskyldighet blivit eftersatt har enligt vad jag inhämtat visat sig förenad med stora svårigheter och kräva avsevärd tid. Även om utredningen skulle kunna avslutas inom den närmaste tiden, måste man dock räkna med att beslut i anledning av den framställning beträffande stämpelskyldigheten, som är att emotse från bolaget, icke hinner meddelas före utgången av instundande februari månad, då det bolaget med-

givna anståndet utgår. En förlängning av anståndstiden synes för sådan händelse icke böra förvägras bolaget. Förutsättning för en förlängning är emellertid att moratorielagen erhåller utsträckt giltighet.

Förslag till lag om förlängning av moratorielagens giltighetstid, av innehåll att moratorielagen skall gälla under ett år från utgången av nästkommande februari månad, har upprättats inom justitiedepartementet.»

Föredraganden uppläser härefter det nämnda förslaget till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning* av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar samt hemställer att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen angivna ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 2 februari 1933.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden ALEXANDERSON,
EKLUND,
regeringsrådet ASCHAN,
justitierådet GREFBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 20 januari 1933, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av extra ledamoten för lagärenden i justitiedepartementet, hovrättsrådet G. A. Eriksson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 3 februari 1933.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, VENNERSTRÖM,
LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för finansdepartementet, statsrådet Nothin, anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 2 februari 1933 avgivna utlåtande över det den 20 januari samma år till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning*; därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Axel Wennerholm.
